

thi han har saavel i denne som i den foregaaende Session udtryffeligt henviist til, at dette Forhold vil blive ordnet, og at Valg af Borgmesteren passende vil kunne indføres, naar Grundlovens § 71 kommer til Udførelse. Det forekommer mig derfor, at, naar det ærede Mindretal ved denne Leilighed har stillet sig paa det Standpunkt, at ville forsøge ved et Endringsforslag at faae denne Bestemmelse ind i Loven, saa er det paa ingen Maade i en saadan absolut eller principiel Strid med Indenrigsministerens Forslag, at Mindretallet skulde kunne troe at ville bevirke store Omvæltninger i Ministeriet ved at fremkomme med og muligt gennemføre et saadant Forslag. Jeg kan ikke nægte, at naar det samme høitærede 4de Medlem for Kjøbenhavn yttrede, at han med et Suk tænkte paa den Nødvendighed, som der vilde være for Anvendelsen af det kongelige Veto, og at den Form, hvorunder dette Forslag foreligger, viste hen til, at en saadan Nødvendighed virkelig forestod, saa synes det mig, at det høitærede Medlem kunde have sparet sig det Suk og den Sorg, thi han havde visse i sit Forhold til det i 1852 udarbejdede Forslag en særlig Opfordring til at assistere det ærede Medlem, der i alt Fald ikke kan antages at være særlig skiftet til at redigere Loven. Han havde en særlig Opfordring til at komme dette ærede Medlem til Hjælp saaledes, at Forslaget kunde foreligge paa en saadan Maade, at det ærede 4de Medlem for Kjøbenhavn ikke af den Grund behøvede at beklage, at et saadant Forslag kom frem, hvorved der blev henviist til en Brug af det kongelige Veto, Noget, han saa hen til som noget meget Smerteligt. Dette Forslag har det ærede Mindretal vistnok affattet, som det her foreligger, netop med et særligt Hensyn til de dygtige Kræfter, der i 1852 udarbejdede et Forslag til den kommunale Ordning i det Hele taget, og jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig, at det Medlem, der nu, da man skriver til en Ordning, som man i 1852 ikke tænkte sig at kunne gennemføre uden valgte Borgmestre, stiller Forslag derom, nu turde gøre Regning paa i alt Fald at hjælpes ud over de første Vanskeligheder af de Medlemmer, der havde siddet i Udvalg sam-

men med den ærede Forslagsstiller. — At der ved Forslaget, som det foreligger, vil komme en „rigtig“ og en „gal“ Borgmester, indseer jeg ikke, thi en Deel af de Functioner, som hvile paa Borgmesteren, nemlig de magistralske, blive lagte over paa Byfogden eller Øvrigheden, eller hvem man nu vil, og den valgte Borgmester vil ikke komme til at have at bestille med Andet end kommunale Forretninger. I de Kjøbstæder, hvor der er valgte Borgmestere, vil den anden Borgmester saaledes falde bort. At der altsaa vil blive en anden Borgmester foruden den af Borgerne valgte, forstaaer jeg unægtelig ikke. — Den ærede 1ste Landsthingsmand for 11te Kreds (Nielsen) kan jeg meget godt forstaae, om jeg end ikke kan følge ham. Det er hans Mening, og den udtaler han aabenhjert, at han ikke troer, at vi i en meget lang Arrække ville kunne komme til at faae valgte Borgmestre. Han troer, at der mangler den fornødne Dygtighed og overhovedet de fornødne Forudsætninger for, at man i Kjøbstæderne kan have valgte Borgmestere. Hans Indvendinger kan jeg, som sagt, forstaae, men jeg kan unægtelig ikke følge dem. Naar han yttrede, at det maatte overlades til en Slægt, som var opvozet under Grundloven, at gennemføre denne Foranstaltning, da er jeg enig med ham i, at en Deel taler for en saadan Anstuelse, naar man ikke har den Tro og Tillid til Kjøbstæderne, at de alt nu have opnaaet det Udviklingsstrin, der er nødvendigt til at sætte denne Foranstaltning igjennem. Men det forekommer mig ogsaa at være den eneste Anstuelse, som kan berettige til i dette Dieblik at udtale sig saa bestemt mod det Minoritetsforslag, som foreligger. Troe de ærede Herrer, som have stillet sig paa dette Standpunkt — og det er, saavidt jeg kan see, Tilfældet med alle Udvalgets Medlemmer, — at det er et blot og stærkt Tidsspørgsmaal, da kan jeg ikke forstaae, at deres Indvendinger gjøres gjældende med en saa stor Kraft, som jeg sidst paaviste, at de gjordes gjældende fra den ærede Ordspørers Side.

Da jeg har Ordet, skal jeg tillade mig en Bemærkning til, hvad der blev yttret fra den høitærede Ministers Side i sidste Møde. Han yttrede nemlig, at man i Fortiden ikke havde